

במדינה

(המשך מעמוד 21)

הביטחון, היה ברור כבר לכל כי הפרשה, לגבי ישראל מכל מקום, נסתיימה.

פרס, שהחמיץ הזדמנות פז נוספת להר-פיע בפני האומה בטלוויזיה, לא ויתר על ההזדמנות. בשלוש שפות הוא בישר ל"עיתונאים, כי אין לו מה להודיע.

המאוכזב מכולם היה גד יעקבי, שאפי' לו לא איפשרו לו להגיד שאין לו מה להגיד.

הצלמים החלו אורזים את מצלמותיהם, ושיירת-מכוניות ארוכה עזבה את גמל-התצופה. "טוב שזה הסתיים בשעה מוקדמת כזאת", אמר אחד העיתונאים, "עוד נספיק לראות היום את ארצי".

כנסת

ברוך שבטרונו מברוך

האופוזיציה בעה את

הפיתיון של המערך, ואיפשרה

לישעיהו לצאת נקי מפרשת

השחיתויות במנגנון הכנסת

בשבועות האחרונים חי יושב-ראש הכנסת, ישראל ישעיהו, מניסים ונפלאות. בכל ברור, כי כל יושב-ראש של פרלמנט, בכל מדינה אחרת, היה מתפטר כבר מזמן, אילו לא מצא תשובות הולמות להאשמות החרי"פות שהוטחו נגדו, כגון אלה שהוטחו ב"ישעיהו. לישעיהו לא היו תשובות. לכל היותר נמצאו בפיו הצטדקויות מגומגמות.

אך רדפו אותו ניסים, בזה אחר זה, כש"האחרון בהם אירע השבוע: בקשתו של ברוך אונייה, איש קיבוץ גבעתיים-א"י, חוד, להתפטר מתפקידו כמבקר-הכנסת.

רק שבועיים קודם לכן מינה ישעיהו את אונייה הישיר לתפקיד זה, מבלי להתיעץ באיש. הוא החתימו על חוזה, ואילו רצה בכך, יכול היה אונייה לטעון כי לא ניתן עוד לפטרו, למרות הפגמים שבבחירתו.

הגם הראשון של ישעיהו נמצא לו במיס"מכים שהמציא לו קצין הכנסת, אשר ל"פיהם ניתן היה לתרץ כמה מן המחדלים של היו"ר. גם שני אירע כשהתברר כי חומר-אישום חמור ביותר נגדו נמצא ב"רשותו של עובד-הכנסת המושעה, ראובן כהן, והלה מסרב למסור לעיתונאים או להביא את תוכנו לידעת הציבור.

הגם השלישי, והחשוב ביותר, היה ח"כ אהוד אולמרט. העובדה שאולמרט הציב עצמו בראש חוקפי יושב-ראש הכנסת, ה"ביאה לפיתוח ניכר בערכן של ההאשמות. הרעש הגדול שהצלח אולמרט לעורר ל"ימים ספורים, גווע, כמו במרבית הרעשים הציבוריים שעורר אולמרט, גם הפעם הת"ייחסו הציבור והעיתונים בתשדנות לדבריו, בשל העובדה שפרשות קודמות שעורר ב"רוב מהומה, נתגלו כבלונים הסרי"כיסוי.

ישעיהו לא הבין. אולם פטור בלא-כלום איפשר, חברי המערך בוועדת-הכנסת להחליט למקד את המסע נגד ישעיהו בפרט אחד בלבד: בחירתו של ברוך אונייה כמבקר החדש של הכנסת, ללא מיכרז, על"י ידי צעד זה הם הצליחו להשכיח מלב הציבור את העובדה שהמבקר הקודם, ש"העז לבקר את היוש"ב-ראש, פוטר וכי גי"לויני של המבקר על אי-הסדרים הכספיים והמוסריים בכנסת כווננו באופן ישיר אל ישעיהו.

מיפלגות האופוזיציה בלעו את הפיתיון ששמו להם אנשי המערך, וכיוונו אף הם את חיציהם אל פרשת אונייה.

אולם גם אז עדיין לא תפס ישעיהו כי תושייתם של חברי-המפלגה והרדמתם של חברי האופוזיציה פתחו לו פתח-הצלה. הוא לא הסכים בשום אופן לבטל את מינויו של אונייה, ולהוכיח לציבור כי תיקן את המישגה.

בעיני ישעיהו היוש"ב-ראש אינו מסוגל לטעות לעולם, אם החליט החלטה, אפילו תהיה זו החלטה מטופשת ופסולה, הוא לא יחזור בו. חזרה כזו נראית בעיניו כפגיעה בשמו הטוב.

רק כאשר הודיע לו אונייה, שועל פו"ליטי ותיק ומנוסה בנכות עצמו, כי הוא מתפטר מתפקידו החדש, ביקש ישעיהו כי הודעת התפטרות תמסר, כלפי חוץ, כאילו על דעת שני הצדדים.

לא-לעריש אמרו לו: "הכל התבטל. לא יהיו נישואין." לדיברי האחים חבשי, הם חזרו בהם והחליטו ש"החתן צריך לבוא לבית הכלה." נחום סירב לבוא, מחשש לנזק. "אנחנו נעלבנו, והודענו לו טלפו"נית שהכל בינינו התבטל," סיפרו.

צריך לעשות

מזה רעש!

ימים אחרים אחרי השיחה הטלפונית האחרונה בין נחום בחיפה לבין אהובתו באל-עריש, נפטרה איבת'סאם בבית ה"חולים באל-עריש.

גם בקשר לגסיבות מותה קיימות גיר"סות אחדות. "מההתחלה התנכלו לאהבה בינינו," טוען נחום. "המישטרה מנעה מאיתנו להיות יחד, רק בגלל שאני יהודי והיא ערבית. ואני לא מאמין לכל הסיפור של מוות פתאומי בבית החולים. ייתכן מאד, לדעתי, שהאחים שלה ה"יטו לגמור עם הסיפור אחת לתמיד. אינני מאמין שהיא לא ניסתה לברוח אלי. האחים חבשי מנעו כל קשר ב"שבועות האחרונים. הם בטח עשו לה משהו רע."

בפי האחים חבשי גירסה אחרת. "איב"ת'סאם היתה חלשת-אופי, ואימה כבר מזמן בהתאבדות. היא שתתה תרופה או רעל בכמות מופרזת, ומתה מזה אחרי שבבית החולים לא הצליחו לעזור לה. גם לאהוב שלה, נחום, היתה כנראה יד בעניין," סיפרו האחים.

כשנודע לו על מותה של אהובתה, מיהר נחום אבן-חביב למערכות ה"עיתונים. "צריך לעשות רעש! שימנעו ועדתי-חקירה לפחות," אמר. ואומנם, ב"עיקבות הפירסומים החליטה מישטרת אל-עריש על הקמת צוות-חקירה, שיחקור את נסיבות מותה של הצעירה. "גופתה ה"עברה למכון לרפואה מישפטית באב"ר-כביר," נמסר ממישטרת אל-עריש, "אחרי כך יחקרו את צעדיה האחרונים של איב"ת'סאם, ויפרסמו את המסקנות. אם היה כאן מעשה רצח או חריגה, יובאו ה"ר"שודים לדיון."

דון ז'ואן

חסר-אופי

אולם נראה כי כשרב זה עדיין אין לחוקרי המישטרה ברצועת עזה אפי"לו נקודת-התחלה. האחים חבשי, וכל מכ"ריהם ובני מישפחתם באל-עריש, מכחישים כי ידם היתה במותה של איבת'סאם. ל"דיברי פקידה במינהל האזרחי באל-עריש, לא הופיעה איבת'סאם לעבודתה מאז ש"התאהבה בחיפאי. "סיפרו כאן שהאחים שלה כלאו אותה בבית וניסו להוציא לה מהראש בעזרת מכות את הגיוק של גישואין ליהודי," סיפרה.

המישטרה, שמנעה מבני הזוג יוצא-ה"ר פן לחיות יחד ולנסות להינשא במיסגרת כלשהי, לא הצליח כנראה גם לפתור את התעלומה הנזכרת: האם נרצחה איב"ת'סאם, אם שמא היה מותה התאבדות? בינתיים שוהה רומיאו האבל בביתה של גרושתו, שושנה, ועוזרת לו בימיו הק"שים, ומקווה שעוד הכל ישוב להיות כ"כמו שהיה כשהיינו צעירים." לדבריה נזקק נחום לטיפול פסיכיאטרי, כפי ש"קבעה פעם פסיכולוגית שאליה פנה. "הוא ילד באופי, ומתאהב פעמיים בשבוע מבלי לעשות חשבון. הוא לא מבין שדון"זואן זה רק כסרטים או בסיפורים."

נחום טוען כי בידיו נמצאים עוד קלפים רבים. "בינתיים עזב לא סיפרתה הכל," הוא אומר. "אני מתכוון שהמישטרה חסיים את חקירתה הרישמית ותפרסם את מסקנ"תיה. אני עדיין שומר לעצמי הרבה פר"טים על מה שקרה לאיבת'סאם בימיה ה"אחרונים."

האחים חבשי גם הם מתאוששים מן האבל שירד על ביתם. "איבת'סאם נז"קקה לטיפול פסיכיאטרי. היא היתה חלשה מכדי להתמודד באהבה גדולה, שצריכה להתגבר על מיכשולי גבולות, דתות ו"עמים," הם אומרים. כל צד מצתצה חרבות, ומלקק את פצעיו. המערכה האמיתית בין רומיאו שבור-הלב לבין בניימישפחתה של יוליה שאבדה לו, תתחיל רק בעוד שבועות אחר"דים, כשיפורסמו מסקנות החקירה המיש"טרתית.

איבת'סאם

חבשי, הערבית-נוצרית, נפטרה לפני כשבועיים בבית-החולים באל-עריש, בגיל אהבה ליהודי-ישראלי נחום אבן-חביב, שנחלקה בהתנגדות בניימישפחתה. אחת הגירסות טוענת כי בני מישפחתה הרגו אותה כדי שלא תימלט אל אהובה, תתגרר ותינשא לו. גירסה אחרת טוענת כי התאבדה. ואילו אחיה מאשימים יהודים במותה. מימין, הצלע השלישית במשולש, שושנה אבן-חביב.

ונחום שני האחים, נאגי ומגדי. נחום סירב להגיח להם להיכנס לדירה, והס"כים להיפגש איתם למחרת היום במקום מרכזי בחיפה. בפגישה הדראמטית דרשו האחים את אחותם בחזרה. "לא ייתכן ש"איבת'סאם הנוצרית תינשא לך, היהודי," אמרו לנחום.

"לא ידעתי מה לעשות. חששתי מאימי האחים מצד אחד, ומצד שני אהבתי מאד את איבת'סאם. לבסוף אמרתי להם בה"ד"לטיות שאת איבת'סאם הם לא יקבלו בחזרה בניגוד לרצונה."

המישטרה

נטפלה"

בוע נוסף של אהבה עבר בשקט יחסי, ושוב הוטרה הזוג המאוהב, הפעם לדיני סמל-מישטרה, שהגיע מאל"עריש. הוא הגיע לדירתם עם שוטרי מיש"טרת חיפה, כשבידם צו של המש"ל הר"צבאי של אל-עריש, המחייב את איבת'סאם לעזוב את תחומי הקו הירוק, שאם לא כן תיעצר ותילקח כב"ח. "זה כבר הרגינו אותי יותר מהכל. אלפים, עשרות אלפים של ערבים, נוצרים ומוסלמים, מס"תובכים חופשי בתחומי הקו הירוק," טוען נחום אבן-חביב. "לחלקם הגדול אין בכלל רשיונות-שהייה. ודווקא אלינו נטפלו."

איבת'סאם חזרה לאל-עריש בלית-בר"ר רה. "גניסיו להרגיע אותה, ולהסביר לה לאיזה סיכון היא נכנסה," סיפר אחיה, נאגי. "היא איימה כל הזמן בהתאבדות."

משלב זה חלוקות הגירסות. האחים טו"ענים כי הסכימו לבסוף לנישואי אחותם, יצרו קשר עם נחום וזה הסכים להתנצר בכנסית בית-ג'אלה שליד בית-לחם. לאחר ההתנצרות ביקשו להיפגש איתו בביתם שבאל-עריש. "הוא פחד מאיתנו, ולבסוף הסכמנו על פגישה במחצית הדרך, ב"אשקלון. בסגישה זו היינו אמורים לסי" את עניין הנישואין," סיפר מגדי חבשי, אחיה הבכור של איבת'סאם.

לדיברי נחום אבן-חביב לא הופיעו ה"אחים חבשי לפגישה, וכשהתקשר אליהם

וגם האחות שלו, חטפו שוק לאיטן. אז הם סיפרו לי על איבת'סאם בפעם הרא"שונה."

במרוצת תקופת המילואים החליט נחום כי הוא רוצה לשאת את איבת'סאם ל"אשה. "אני יודע שזאת הפעם הראשונה בהיסטוריה שיהודי מתאהב במצרית ור"צה להינשא לה, אבל לי זה לא היה איכפת אז," סיפר נחום לפני ימים אחדים. "בדיוק השבוע עמדנו להינשא, בנישואין אזרחיים."

רשיון-השהייה

בוטל

פי חוקי המימשל הצבאי, פנתה הצעירה למושל הצבאי של אל-עריש, בבקשה שייתן לה רשיון-שהייה בתחומי הקו הירוק, כדי שתוכל להתגרר ולחיות יחד עם אהובה. אולם אז נכנסו לתמונה אחיה של איבת'סאם, אחד האחים, מגדי חבשי, בעל מיסעדה גדולה במרכז אל-עריש, התנגד בתוקף לאהבתה החדשה של אחותו הצעירה. שבועות אחדים שמרה איבת'סאם את דבר אהבתה בסוד, אולם מיגשילה האח את הדבר מיהר לכלוא את איבת'סאם בביתו. הוא אץ אל המש"ל הצבאי של אל-עריש, הפעיל את קשריו במישטרת העיר וביטל את רשיון-השהייה שלה, שהיה כבר מוכן עבורה במשרדי הממשל הצבאי.

תקופת המילואים של נחום הסתיימה, והוא הלך אל ביתה של אהובתו. הם ברחו יחד בטרמפים, במכוניות צבאיות, אל מחוץ לרצועת עזה. בחיפה מיהרו השניים לבית-הדין-הרבני, ואיבת'סאם הגישה בקשה רשמית לגיור. "בינתיים אפשר להתחתן בנישואין אזרחיים," הציעה נחום. אולם נחום העדיף להמתין עם הנישואין עוד זמן-מה. בינתיים חזר ל"עבודתו כמזלגן במל חיפה, ולחבריו סיי"פר על "הבחורה הטובה ביותר בעולם" שבה התאהב.

כחודש ימים אחרי הבריחה הרומנטית התדפקו על דלת דירתם של איבת'סאם